

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Na sziasztok!

Remélem mindenkinek sikerült kipihennie a vértetőt, szerintem fergeteges volt.

Nekem nagyon sokat adott, hogy ennyi napot együtt töltöttünk, és nagyon sokat is tudtam inspirálódni tőletek. Az meg a pláne, hogy sikerült kitalálnunk a közös eszményünket.

Na de rá is térek inkább a múltへ. Ugye mi vasárnap indultunk egyből Óbudavárról Svájcba Péteratyával és Jónással. Elég kemény út volt, mert megállókkal együtt kb 13 órára sikeredett, és pont elromlott még vértető előtt a kocsimban a klíma. De kitartóak voltunk, és estefelé Ausztriában megálltunk egy fagyira hogy lehűtsük magunkat. Útközben nagyon jókat beszélgettünk és közben elkezdtek gyolújtani, és megalapozni a témákat amiket Svájcban át akarunk beszélni az egyetemista csoporttal és a táborral kapcsolatban. Végül hajnalban érkeztünk meg 4 után a 2000m magasán lévő házikóba és a pirkadati fényben már kezdtek kibontakozni a közelben és távolban húzódó hegygerincek. Elég kimerülten és fagyoskodva szálltunk ki a kocsiból, és mikor be akartunk menni a házba, kiderült hogy nem jó az a számkód amivel ki tudnánk nyitni a zárat, és hirtelen nem tudtuk mitévők legyünk. Én már azon gondolkodtam hogy a kocsiban alszunk, és jó melegen felöltözünk hogy valahogy átvészeljük reggelig, amikor Jónás egyszer csak kipróbált egy teljesen random számkombinációt, és megszólalt, hogy sikerült kinyitnia. Az elég durva volt. Igazi Isteni közbenjárásként éltük meg.

Összességében a svájci utazás nagyon jól sikerült. Egyrészt nagyon produktívak is voltunk az egyetemista csoport szervezését illetően, másrészt meg óriási feltöltődés volt a semmi közepén 2000m magasán a természethez ilyen közel lenni. Merthogy elég nomád körülmények között éltünk, ha azt vesszük hogy nem volt a házban áram. Ezen kívül egyébként fel volt szerelve a ház minden mással ami kellett. A forrás víz is be volt kötve a csapba, és tűzifánk is volt végtelen, ami ahhoz kellett hogy begyűjtsünk a kandallóba és a sütőbe.

Napközben jókat ettünk, sütkéreztünk a napon, vagy vihar esetén bent olvasgattunk a kandalló mellett. Egyik nap meg felkirándultunk a gerinceken egy közeli hegycsúcsra 2700m magasra ahol legalábbis megpróbáltunk sárkányt eregetni de pont nem volt elég szelünk hozzá.

Azért ki tudtam volna még bírni, párnapot ott ebben nyugalmas napi rutinban... pihenés, ihletődés, és hosszú ötelgetések a kandallónál, esténként pedig társasjáték és borozgatás. Még rengeteget tudnék mesélni, de kb így tudnám összefoglalni. Illetve beszúrok még egy képet amikor láttunk egy óriási nagy szivárványt, amit megláttunk az ablakból és kirohantunk megnézni.

Mikor hazaértünk még a KH-n tartottunk egy megbeszélést a lány szekcióval, és mivel sokáig tartott, és eléggé elfáradtam az úton, Jónás vendégül látott, és még beszélgettünk egy jót este.

Kíváncsi vagyok nektek hogy telt a hét,
Sziáosztok,
Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziáosztok!

Remélem mindenkinek jól telt a hete, velem a következők történtek:

Múlt pénteken, amikor felmentem a lelkigyakorlat közben vizsgázni, hármast kaptam a vizsgámon. Így mentem volna vasárnapról Svájcba Péter atyával, Jónással és Bálinttal, de amikor visszaértem a kolimba, erősen lázasnak éreztem magam. Lefeküdtem pár órára, és utána sem voltam jobban, úgyhogy Pesten maradtam.

Másnapra rosszabbul lettem, esélyes hogy részben a bekapcsolva hagyott légkondi miatt (azért nem rám fújta, annyira nem vagyok kretén), úgyhogy betelefonáltam az ügyeletre, akik az egyik tünet miatt -mellkasi fájdalom, amiről nem tudtam meghatározni, hogy szűrő vagy szorító- azt mondták, inkább kiküldik a "kollégákat" -ami mentőt jelent mint megtudtam-

mint hogy én menjek be. Ki is jöttek, be is vittek, kaptam egy infúziót, aztán 6 órát ülhettem az ágyamon úgy hogy kutya se foglalkozott velem. Fél 12 körül végre elküldtek egy röntgenre, aztán fél egyre megkaptam a leletemet hogy akut bronchitis=hörghurut, menjek haza és igyak sokat meg csillapítsak lázat ha magas. Ezután hazabuszoztam.

Másnap sokat aludtam, csináltam egy bevásárlást hogy legyen kajám, vettem orrsprayt meg C vitamint, és eléggé fosul voltam. Valószínűleg rámászott a dolog a fejemre, és erős homloküreg-gyulladás szerű tüneteim voltak. Ennek része volt, hogy a szemem is fáj, úgyhogy olvasni sem nagyon tudtam, ezért unalmamban aludtam.

Másnap hasonlóan telt, kedd-szerda körül kezdtem jobban lenni. Így viszont nem mentem el vizsgázni sem, úgyhogy ez a hét nekem a nyári szünet kezdete volt, a betegséget leszámítva.

Csütörtökön részben kiköltöztem a kollégiumomból, a cuccaim egy részét elvittem a bátyámhoz, egy részével pedig hazamentem (azért is csak csütörtökön, mert addig otthon volt a nővérem a kislányával akiket nem akartam megfertőzni).

Pénteken elmentem a házi orvosomhoz Keszthelyen, aki felírt antibiotikumot meg köptetőt, azóta szedem ezeket. Péntek-szombat segítettem Anyának a dolgaiban (templomtakarítás, ház körüli munkák pl. öntözés stb). Most vasárnap elmentünk a helyi kistemplomba, sakkoztam egyet a nagyapámmal, most pedig épp Budapest felé utazóban vagyok ebéd után, mivel holnap kell kiiratkoznom a kollégiumomból, ma pedig egy barátomnak megnézem a koliját ahová gondolkozom hogy átköltözzöm.

Ez kicsit hosszú lett bocsí szép hetet mindenkinek!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Mivel vége lett minden tanulmányomnak, ezért ez a hét kifejezetten lazára sikerült. Hétfőn találkoztam egy gimis osztálytársammal akivel éjszakába nyúlóan vittünk ki egy 2 személyes co-op játékot. Másnap folytattuk egy kicsit illetve fát pakoltunk. Délután HÖKös GT megbeszélés egy komoly vitába kapcsolódtam be. Sajnos elég kellemetlen volt, az egész, mivel igazából az 5 tagból 3-an eldöntötték, hogy a grafikát cseréljük le újra és a korábbi grafikus munkáját lényegében sztornozzuk, és valószínűleg nem is őt fogjuk megbízni (szerintem már előre eldöntötték, hogy nem támogatják őt). Este velük ünnepeltem a Zuzmóban diploma szerzésünket, onnan aztán viszonylag korán hazamentem.

Szerdán találkoztam másik két régi osztálytársammal, majd a barátnőmmel, akinek aznap volt a záróvizsgálja, ezért ezt megünnepeltük. Sajnos ő is 3-ast kapott, de így legalább erősen bele tudtunk helyezkedni a másik érzéseibe,

Csütörtökön és Pénteken is szaktársaimmal találkoztam, az előbbit nem én, az utóbbit viszont én szerveztem, amit egy ilyen utolsó nagy összezőrrenésnek terveztem a szakon (az előbbi ilyen spontánabb módon szerveződő volt). Az utóbbira lényegében ugyan az a társaság jött amelyik alapból is szokott, de voltak páran olyanok is akik ritkábban jöttek programjaimra.

Azt reméltem ennél azért többen leszünk, de örülök ugyanakkor, hogy a többikre viszont számíthattam, akik mindig is jöttek. Mindkettő nagyon jó hangulatú volt az elején, viszont a végére azt éreztem mindkét eseményen, hogy mindenki menne, ami valahol teljesen várható, csak valahogy mást szerettem volna kihozni az egészből.

Ma gokartozni voltam egy régi haverommal, és az ő haverjával. Az első körben konkrétan egy teljes kört rámhúztak, aztán belejöttem. Az elején rosszul vettem a kanyarokat, meg meghökkentett milyen nyomás lesz rajtam hirtelen, de a végére már élveztem, hogy csúszogatnak ki a kerekeim ha egy élesebb kanyar után a centrifugális erő legyőzte a tapadásit. Kár hogy ennyire drága, szívesen fejlődnék ebben is sokat.

Kíváncsian várom nektek hogy telik a nyár!

Üdv, Lóri

Pór Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Vasárnapi búcsúzásunk után indultunk Svájcba. Nekem hamar elröppent az út, elég sokat aludtam...

Hajnali négyre értünk oda, s kiderült, hogy nem tudjuk a kódot, úgyhogy nem tudunk bemenni. Már pont kezdtünk volna elszontyolodni, mikor Szanya segítségével kb 3. Próbálkozásra beütöttem a helyes kódot. Ez egy nagyon szép élmény volt.

Másnap szerintem életem legkomolyabb, teljes dupla szivárványát láttuk. Szinte érezhető volt az isteni jelenlét...

Svájcban sokat beszélgettünk a fiúmozgalomról, táborról, de dalt is írtunk, kirándultunk, miséztünk, főztünk, társasoztunk, aludtunk... Nagyon feltöltő, szép és hasznos élmény volt.

Csütörtökön hazafele megfőttünk a kocsiban. Utána a lányokkal volt megbeszélés.

Pénteken Zoli legénybúcsúja volt, részt vett Jakab, Ákos, Doma is. Nagyokat ettünk, beszélgettünk, számháborúztunk. Jól éreztem magam, hálás vagyok, amiért befogadott ez a társaság.

Tegnap találkám volt egy lánnyal, szobanövényeket ültetgettünk/ápolgattunk, ettünk, társasoztunk, miséztünk.

Remélem mindenki jól van, és sikerült letenni minden vizsgát!

Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

A héten velem sok minden igazából nem történt. Kiültettem kis virághagymákat annó az iroda elé az utcára, ahol teljesen kiégett kitaposott föld van és bár senki sem hitte, de kinőttek és mostanra mindenki azt pátyolgatja, meg a helyiek nézegetik mint valami csodát, szóval ezen a héten is kollégám pl hozott növény futtató rácsot és körbe tette vele, hogy megvédje, meg random emberek jönnek meglócsolni, szóval közkincs lett.

Emellett voltunk squasholni a Biussal, ami nagyon jól esett, mert már rég nem mozogtunk, és az együtt sportolás kifejezetten jó élmény szerintem. Illetve pénteken voltunk a Jakabbal, Jónással, Domával legénybúcsún és nagyon jó volt, találkoztunk tök jó fej random emberekkel is az utcán. Szombaton pedig találtunk a Biussal egy tök jó, nyugodt spot-ot a dunaparton ahol, alig voltak emberek. Kifeszítettük a függőágyat és én olvastam ő tanult, nagyon jó élmény volt, mert teljesen elkapott a tengerparti hangulat, pedig Budapesten voltunk.

Pusszantás mindenkinek!

Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Gyorsan lelvöm a levél elején a poént, Istennek hála, immár diplomás szociálpedagógusként írom nektek e sorokat. Sok feszültség lekerült ennek köszönhetően a vállamról, bár ez a hét sűrű eseményeinek köszönhetően – a szakdolgozathoz hasonlóan – csak apránként tudatosul bennem.

Hétfőn reggel be kellett még mennem dolgozni, de utána kb 48 óra intenzív tanulás kezdődött. Két nap alatt átmentem a 20 tételre, rengeteget kellett olvasnom, amit annyira nem vészes, de a végére ülni egyáltalán nem bírtam már, csomószor a padlón fekvé tanultam, részben a meleg, részben a fájó derekam miatt. 25 fölött ugyebár...

Szerdán túlestem az államvizsgán, nagyon jó bizottságot fogtam ki, és egész jó beugrókat meg tételt húztam. A szakdolgozatot is ott és akkor kellett megvédeni, az a rész ment a legjobban, kifejezetten kedélyes volt a hangulat. Négyest kaptam végül, ami nekem tökéletes, kettővel több, mint amire vágytam, de jól is tükrözi a valós tudásomat szerintem.

A hét második felében igyekeztem elbúcsúzni mindenkitől a Petőben, ami egyáltalán nem sikerült, pedig én próbálkoztam rendesen... Az igazán fontosakkal azért csak sikerült találkozni, de a nyári szabadságnak ennyire a kapujában mindenki ezer fele ment, én is bénáztam az időbeosztásommal – de majd ősszel meglátogatok mindenkit. Kicsit vicces, hogy a kompót, amit a menzás gyümölcsökből búcsúajándékképpen főztem a kollégáimnak, most bent pihen a(z immár volt) polcomon a suliban:)

Fontos momentum volt a héten Fehér Zoli legénybúcsúja, amit többek között Jónás szervezett. Találkoztam sokakkal a Vértető VII-ből, ezt nagyon élveztem. Általában nem szeretek számháborúzni, mert se nagy sprinter nem vagyok, és a szemem sem a sasé, de ezzel a társasággal nagyon élveztem! Az este folyamán konkrétan betegre ettem magam a Trófeában, utána fél órát feküdnöm kellett a Klauzál téren, hogy mozogni bírjak. Szerintem velem együtt többen is nagyon elfáradtak a sok evétől, úgyhogy egész korán, már fél kettő körül vége lett a partinak.

Nekem úgy tűnt, Zoli nagyon jól érezte magát, meg persze én is!

Az azóta eltelt egy és háromnegyed nap már kicsit nyugisabb volt, így lassan tényleg eljön a megkönnyebbülés, felszabadulás. Jövő héten még lesz jó pár feladatom, főleg a nagytábor kapcsán, minden este lesz program is, aztán kezdődik a nyár, táborok, és ripsz-ropsz újra ősz lesz... Durva, hogy holnap már vége is van a júniusnak!

Remélem, jól vagytok! Sokat gondolok vissza a lelkigyakorlatra, s ahogy ülepszik bennem az élmények kavalkádja, annál jobban sikerültnek érzem, és ez nagyon nagyban nektek köszönhető: a megosztásaitok, mélységek, magasságok és viccek; kiváló volt.

Jakab